

Valoa ja lämpöä konsertissa

MARKKU JOKELA

KONSERTTI: Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri: Sakari Oramo, kapellimestari, Olli Mustonen, piano: Siri Brander, W.A. Mozart, A. Dvorak. Striimi Snellman-sälistä 29.4.

Kevättä, kasvavaa valoa ja lämpöäkin oli ilmassa Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin myös suoratoistona toteutetussa konsertissa. Pandemiasta voi koittaa etsiä hyviäkin puolia. Ulkomaisen matkustuksen rajoitusten myötä on meillä Kokkolassa mahdollisuus saada vieraaksi aivan huippuluokan taitelijoita, kuten nytkin voitiin todeta.

Kamariorkesterin konserttien suoratoistotaito on korona-aikana huomasti kehittynyt, ja toki pieni onnellisten määrä pääsi nytkin paikan päälle. Konsertti etäkokemuksena on silti vain korvike konsertin oikealle luomukokemiselle. Vaikka kotona olisi pehmeä sohva, ruuhkattomat väliaikakahvit ja vaikka kuinka hyvä kuvan- ja äänentoisto, niin elämyksen tasolla etäyhteys jää aina pienemmäksi. Striimin kautta ei musiikkia ja yhteistä tilaa voi hengittää. Vaikka suoratoisto on nyt ja tulevaisuudessakin tärkeä ja arvokas apukeino, täytyy vain toiveikkaana ja jo hie-

maa normaaliolojen paluuta ja taiteen yhdessä kokemista.

Kamariorkesterin konserttia kotona kuunnellessa tuli useaan otteeseen mieleen, että sali on soittajien lisäksi yksi todella tärkeä soiva instrumentti. Tämä tuli esille erityisesti Mozartin Pianokonsertossa A-duuri KV 488. Monin osin koin striimissä flyygelin soinnin ja tekstuurin alokkeet ja lyhyet äänet koviksi, pistemäisiksi ja irrallaan oleviksi. Erityisesti tämä tuli esille hitaassa Adagio-osassa, jossa pianon linja ja sointi tuntui paikoin jäämosaiikkimaiselta. Konserton alun Allegrossa saatiin ihailla selkeää artikulaatiota, jämerää rakennetta sekä jousien linjakasta ja ilmavaa lämpöä.

Olli Mustosen suvereeni ja kimmoisa ote oli omimmillaan finaalin leikkisyydessä ja muuntelun vivahteikkaisissa ryöpsäyttelyissä. Orkesterin puhaltajat hyppäsivät tyylikkäästi mukaan vikkelaan karuselliin huolimatta suurista etäisyyksistä. Solistin ja orkesterin yhteistyö kautta teoksen oli toimivaa. Pieni, mutta innostunut yleisö sai bonuksena muunnelmaisen ja helmeilevän ylimääräisen Olli Mustoselta.

JOS MOZARTIN konserton fi-

Kapellimestari Sakari Oramo.

naali toi jo mukanaan raikkaan tuulahduksen ja auringonsäteen, niin Dvorakin Jousiserenadi E-duuri op 22 avasi ovet selälleen kohti valoa ja lämpöä. Dvorak sävelsi teoksen suuren innoituksen vallassa vajaan kahdessa viikossa. Voi vain kuvitella saliyleisön elämystä paikan päällä, kun etänäkin sai heti teoksen alusta alkaen iloita orkesterin soinnin täyteläisyydestä ja sitkosta.

Kamariorkesterin yksi hienoimmista ominaisuuksista onkin juuri sen kyky luoda kunkin säveltäjän ja sävellyksen mukaan oma sointinsa. Sakari Oramo toi tulkinnassaan esille hyvin paljon herkkyyttä ja lyyrisyyttä sekä pieniä nyansseja. Niiden kautta fraasien rakentelu sai esille erityistä tenhoa sekä valon ja varjon

vaihtelua.

Toisen osan Valssissa tarkka ja soljuva äänenkuljetus sekä detaljityö tukivat mainiosti melodista materiaalia. Osan lopussa kuultiin häkellyttävän upea diminuendo ennen päätössointuja. Jousiserenadin ja koko konsertin keskiöön itselleni nousi Larghetto, jossa intensiteetti ja herkkyyys yhdistyivät hienoiksi kaariksi. Taisipa alttoviulujen trillien myötä jo kevätpörriäisetkin olevan jo hereillä. Finaali kokosi kaikki teoksen elementit ja kutsui mukaansa böömiläiseen ilonpitoon.

Konsertin lyhyt avasteos Siri Branderin Elegie toimi romanttisena ja sielukkaana johdantona illan matkalle kohti valoa ja - kesää.

Karl Pappinen